

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Bunevestiri

Mă las peste voi cu praznic de bunăvestire, copii binevestitori din partea Mea peste pământ, că frumoși sunt la Mine cei ce Mă binevestesc pe Mine peste pământ. Nu vreau să-l iau pe om cu rău și cu bătaie ca să-l fac să-Mi asculte strigarea Mea cea de pe urmă, și vreau să-l iau cu bunăvestire, ca să-l fac să Mă iubească, fiindcă iubirea este vindecarea omului. Ea este doctoria care-l mai poate face sănătos pe om. Vreau să-l fac pe om să Mă iubească și să se dea Mie casă, și să zică apoi ca David: *«Mistuitu-s-a inima mea după casa Ta, Doamne, după curțile Tale, Doamne»*. Amin.

Mă aduc la voi mereu bunăvestire peste pământ, ca să-i dau omului putere să Mă iubească, și să se facă Mie casă omul. Amin. Am trimis pe îngerul Meu la Fecioara care avea să Mă nască, și a cerut-o pe ea să se facă Mie casă. Ea Mă iubea, că Mă găsisse vestit prin prooroci, și Mă aștepta să Mă arăt precum era scris, iar Eu am cerut-o pe ea să fie ea casa Mea. Când ea a aflat de la înger că Duhul Sfânt Mă va aduce de la Tatăl în casa ei ca să iau ființă în ea și din ea, atunci ea s-a dumerit bine și s-a învoit să-Mi fie Mie casă și a zis: *«Iată roaba Domnului!»*. Cea mai mare virtute a inimii ei a fost fecioria întru totul, și așa a rămas inima ei pe veci de veci, și ea s-a făcut vecia Mea, casa Mea de veci. Amin.

Virtutea fecioriei se păzește prin multă dragoste de Dumnezeu în inima omului. Trăirea Mea înăuntrul omului se face o hrană, o masă mereu întinsă pentru inima din om. Dacă această masă se strânge, pentru ce se strânge? Pentru ca omul să se ocupe și cu altele în afară de această masă. Dar cel ce voiește să rămână pe veci întru Mine, și Eu întru el, acela nu mai strânge masa Mea cu el, și rămâne mereu cu Mine la masă nesfârșită și în feciorie de neclintit, de veci, fiilor.

Dragostea de Dumnezeu în inima omului este doctoria care-l face pe om sănătos de orice neputință, de orice vrăjmaș din afara și dinăuntrul omului. O, dacă ar ști omul să vină la Mine când dă să vină, ar fi mare minune venirea lui la Mine. Cel ce știe să vină la Mine, acela știe să se jertfească cu cele dinăuntru și cu cele din afara lui și știe să se facă Mie casă. Acela nu-și alege nici o bucurie în afară de Mine, și se face ca Mine, spre bucuria Mea, bucurându-Mă cu ea.

O, cu câtă bucurie M-am dat Eu celor din Emaus după ce Eu am călătorit cu ei pe cale! I-am văzut mergând pe drum cu dragostea de Mine în suflet și M-am apropiat de ei în chip de călător tâlcuindu-le cele despre Mine, ale răstignirii și ale învierii Mele, și apoi M-am dat lor făcându-Mă masă pentru ei, masă întinsă pe veci, masă de veci între Mine și ei. Iar ei, de bucuria Mea cu ei, și a lor cu Mine, s-au dus cu inima aprinsă la apostolii Mei la Ierusalim să le povestească. Și pe când ei le povesteau, Eu iar am stat înaintea lor și le-am zis: *«Pace vouă!»*, și le-am tâlcuit Scripturile proorocilor Mei cei de demult.

Masă de nestrâns M-am făcut peste pământ de-atunci, dar cel ce mănâncă din masa Mea, și o strânge apoi, ca să mănânce din masa lui și a vrăjmașului Meu și al lui, acela este altceva. Acela a aflat cum am mâncat Eu la masă cu cei ce ardeau după Mine, cu cei ce au știut să se dea Mie casă. Și dacă acela a aflat, își ia și el de pe masa aceasta, dar Eu îi voi cere socoteală pentru că nu rămâne pentru masa Mea. Masa Mea cu omul este cina cea din Emaus, pâinea pe care i-o dau Eu omului în care arde iubirea Mea, ființa Mea în om.

Voiesc să-i binevestesc omului să se pregătească pentru masa Mea, căci masa Mea e veșnică și nu se strânge între Mine și om dacă ea este. Ea este pentru cei înfometați de ea, pentru cei înfometați după Dumnezeu care se fac Mie casă și masă, căci trăirea Mea înăuntrul omului se face hrană, o masă mereu întinsă pentru inima din om.

O, copii care-Mi primiți cuvântul bunevestiri pentru om! Omul se dă deștept și mare și vestit întru toate îndeletnicirile lui. E plină lumea și pământul de vestirile de la om, de îndeletnicirile de la om, dar în iubirea de Dumnezeu nu este omul deștept. Cea mai mare înțelepciune a omului asta ar fi: iubirea de Dumnezeu, dar pe ea n-o alege omul ca să umple apoi pământul cu ea și cu vestea ei.

Cui să Mă arăt Eu cu venirea Mea de acum așa cum M-am arătat Eu apostolilor Mei cu învierea Mea cea de-acum două mii de ani, și cu care Mă voi arăta curând, curând la toată făptura, spre învierea ei? Dacă se apropie sărbătoarea învierii Mele, omul se pregătește cu altceva pentru ea; se pregătește cu mâncare, cu băutură, cu haine noi, cu care noi, dar nu cu înviere. Sărbătoarea învierii trebuie să fie întâmpinată cu înviere, așa cum au întâmpinat-o apostolii Mei cei de acum două mii de ani, căci stăteau lipiți de Ierusalim, așa cum le-am spus Eu să stea și să aștepte pe Duhul Sfânt, Care-i va învăța pe ei, ca să se ducă ei apoi cu vestea învierii Mele peste tot pământul și să rămână ea peste veacuri prin propovăduirea lor, prin buna vestire a lor. Iată, și acum, ca și atunci, nu Mă pot arăta cu învierea Mea și cu venirea Mea decât celor ce Mă așteaptă cu trăirea Mea înăuntrul lor, cu masa Mea de cină între Mine și ei.

O, fiilor care-Mi primiți venirea, omul se îmbată de vin și de toate băuturile pe care și le face pentru masa lui, dar de iubirea de Dumnezeu nu se îmbată omul așa cum s-au îmbătat din masa Mea cu ei cei ce au petrecut cu Mine pe pământ până în răstignirea Mea și după învierea Mea.

O, masa învierii e goală, fiilor. Masa învierii e altceva decât a învățat omul luându-și singur din masa Mea. Nu se face omul casa Mea. Nu se dă omul Mie casă și masă. Nu știe omul ce este învierea, fiilor copii. Învierea este viață fără de moarte, este dragostea de Dumnezeu în inima omului, masa Mea cu omul, masă care nu se strânge între Mine și om. Aceasta înseamnă învierea și masa învierii la care am stat Eu cu apostolii Mei după ce am înviat. Eu prin învierea lor am înviat, căci ei Mă așteptau înviați, Mă așteptau cu Duhul Sfânt, pe Care-L promisesem lor. Întâi i-am înviat pe ei dându-le lor Trupul și Sângele Meu mai înainte de răstignirea Mea, și după aceea M-am dat jertfă pentru ei, și după aceea am înviat. Am înviat prin învierea lor. Amin.

O, dacă Eu nu am om care să se așeze întru Mine, Eu nu pot să-Mi fac lucrarea cea proorocită prin prooroci. Dacă mama Mea Fecioara nu ar fi păzit în ea dragostea ei cea multă pentru Mine și casa Mea în ea, cum aș fi putut să-Mi fac prin ea venirea Mea între oameni? Dragostea de Dumnezeu este paza inimii, este fecioria inimii, căci fecioria trebuie păzită de dragostea de ea, iar dragostea de ea este dragostea de Dumnezeu în inima omului. Nu numai să facă omul voia Mea și cuvântul Meu. Nu numai atât, ci să și ardă de dragoste, căci dragostea este foc care arde și care nu se stinge. Numai focul care arde, numai acela nu se stinge. În Fecioara mama Mea ardea focul dragostei, și el nu s-a mai stins nici ziua, nici noaptea, și prin el Eu trăiam în ea nestins, și prin el ea se păzea în fecioria inimii, care înfeciorește trupul cel fecior și îl ține întru Mine și pentru Mine. Cine se dă Mie casă, trebuie să Mă și aibă în casă, dar omul creștin de azi nu are frică de Dumnezeu, nu are frică fără Dumnezeu și stă fără Dumnezeu și nu se teme să stea așa. Dar Eu fac azi peste om bunăvestire și zic: îngrijește-te, omule, de statul Meu în tine și dă-te Mie ca să te văd, că nu e mântuire fără Mine. Creștinul trebuie să se așeze în mâinile Mele în toată vremea, prin rânduiala pusă între Mine și om. Cu cele de bine și de rău ale lui trebuie să se așeze creștinul în mâinile Mele lucrătoare, și cu dragoste și cu dor să facă aceasta în toată vremea, și să ia de la Mine binecuvântare și dezlegare de cele neputincioase ale lui, căci altfel nu este creștin creștinul, și altfel Eu nu-l cunosc, și altfel Eu nu-l am fiu, și altfel nu este al Meu. Dar nepăsarea omului e mare, și își lasă omul sufletul nedat Mie în toată vremea. Iată, cel ce nu știe să se dea Mie nu se dă. Cel ce nu vrea să se dea Mie nu se dă, și rămâne în el, și nu vine la Mine dacă rămâne în el. Iar Eu vin curând, și nu voi mai găsi pe nimeni pe pământ, pentru că Eu îl iau pe om din mâna cuiva dacă-l iau. Iar dacă el nu se dă mereu ca să am cum să-l iau, el rămâne neluat, și iată Scriptura care spune: *«Unul va fi luat, și altul va fi lăsat»*.

O, nu mai are omul cui să-și mărturisească viața în toată vremea ca să am Eu de unde să-l iau și să-l am pe om. Nu mai am duhovnici pe pământ ca să Mi-l dea Mie pe om prin lucrul lor de duhovnic. Duhovnicul dacă nu este duhovnicesc ziua și noaptea, nu poate fi de folos Mie sau omului.

O, cum să fac să-l pot pe om atrage la Mine, să-l trag pe om pe drum? El nu e pe drum, și e pe margini? Vin curând, curând, și iată, încă n-am cum să-l scap pe om de cele rele ale lui de demult și de azi. Nu este mântuire fără mărturisire. Nu este. Cum să fac să-l ajut pe om să vină la Mine și să-și pună sarcina jos? Nu mai am slujitori unși de Mine, nu mai am ca să-Mi slujească Mie și omului care caută drumul. Mi s-a înfundat drumul spre om, și i s-a înfundat drumul omului spre Mine, căci pe drum stau slujitorii mincinoși, care par ai Mei după arătare, dar după omul cel dinăuntru nu sunt ai Mei ca să-i poată face bine omului.

Să vină omul la Mine, și Eu îi voi da povătuitor. Cel ce a murit, să se dea deoparte din drum, dar cel ce înviază din moartea cea de până acum, să se scoale și să vină să-l curăț și să-l însemnez și să-l binecuvintez, că Eu vin curând, și omul nu este cunoscut de Mine și n-are cine Mi-l da ca să-l am și să-l însemnez. De iertat l-aș mai ierta pe om prin pocăința lui cea de ajuns de mare, dar de însemnat n-am prin cine să-l însemnez, și să Mă însemnez Eu în el cu pecetea învierii Mele, cu moartea și cu învierea Mea, cu lucrarea Mea cea de mântuire a omului, pe care am lăsat-o peste toți cei ce ardeau după Mine așa cum ardea inima în cei cu care am cinat în Emaus.

Îngrijește-te, omule, de ființa Mea în tine și dă-te Mie ca să te văd bine prin vederea ta asupra ta, și apoi să te curăț de tine, și apoi să te umplu de Mine, și apoi să fii în Mine, și Eu în tine, că nu poți să fii în Mine până ce nu sunt Eu în tine. Eu vin curând, curând, și tu nu ești ca să fii luat și să nu fii lăsat, că Eu când vin, îl iau spre salvare pe cel ce Mă are pe Mine și pecetea Mea în el și pe el, iar pe cel ce nu le are pe acestea nu-l iau. Îl las dacă el nu este. Îl las pe cel ce nu vrea să fie. Dar Eu voiesc să fie, și de aceea binevestesc omului învierea lui prin moartea și prin învierea Mea, și prin masa Mea de cină cu el după înviere, așa cum am făcut și acum două mii de ani cu ucenicii Mei, cărora le-am dat cina învierii, hrana cea de veci, masa Mea cea întinsă pentru vecie. Amin.

Acum două mii de ani, cu șase zile înainte de Paști, M-am dus în Betania și M-am lăsat cu praznic în cetatea aceea și am stat la masă cu Lazăr cel înviat, iar Maria, cea plină de dragostea Mea în ea, Mi-a uns picioarele cu mir și Mi le-a șters cu părul ei. A doua zi norod mult, venit la praznic în Ierusalim, auzind că vin și Eu, M-a întâmpinat cu stâlپări de finic și cu osanale, ca pe Unul Care vine în numele Domnului, ca pe Împăratul lui Israel, căci venise Duhul Sfânt de la Tatăl peste ei ca să se împlinească Scriptura care spune: *«Din gura pruncilor vor ieși laude pentru Domnul»*. Iar Eu am spus celor ce întrebau de Mine: *«A venit ceasul să Se preaslăvească Fiul Omului, că acum este judecata acestei lumi, și stăpânitorul ei va fi aruncat afară»*. Amin.

O, copii de la iesle care-Mi primiți cuvântul când vine! Măine în zori intru din nou cuvânt în carte. Să-Mi deschideți, să stați deschiși, fiilor. Eu sunt Împăratul lui Israel, iar voi sunteți în fața poporului Meu cel nou ca să Mă dați lui, și el să Mă primească și să Mă aibă ca pe Împăratul lor Cel ceresc. Amin. Iubirea poporului Meu cel nou să fie ca mirul cel mult mirositor și să-Mi spele cu ea ranele așa cum Maria Mi-a spălat picioarele Mele cele obosite, care Mă purtau spre jertfă și spre înviere după jertfă.

O, cui să Mă arăt Eu cu venirea Mea de acum așa cum M-am arătat acum două mii de ani apostolilor Mei cu învierea Mea de atunci? Când voi veni spre vedere, Mă vor vedea oamenii înviați, căci Eu și acum sunt după înviere, sunt Cel înviat Care dă omului înviere. Voiesc să-l găsesc pe om când voi veni, căci vin curând, curând. Voiesc să găsesc omul la masa Mea cea care nu se strânge în veci; să-l găsesc însemnat de pecetea Mea înăuntru lui și în afara lui, ca să-l cunosc și să-l iau spre salvare și să nu-l las necunoscut ca pe cel ce nu este.

Fericiți sunt cei ce vor fi găsiți scriși în cartea Mea, în cartea învierii, în care sunt scriși cei înviați, căci Eu sunt în ei, și ei în Mine, și așa sunt fiii învierii. Amin.

Întăresc peste voi binecuvântare mare și puteri sfinte și lucrare îngerească pentru lucrul vostru de pregătire a zilelor Mele cu voi în mijlocul mulțimilor care vin la praznicele Mele cu voi pe pământ. Pace vouă, și peste tot lucrul ce mai este de lucrat și de sfârșit pentru casa întâlnirii și pentru grădina întâlnirii, locașurile Mele de poposire între cer și pământ pentru vestea venirii Mele și a învierii făpturii care va să fie. Pace vouă, și celor ce ajută Mie și vouă pentru ca Eu să vin lucrând la calea venirii Mele!

Pace, fiilor! Pace celor ce iubesc drumul venirii Mele ca să vin, că Eu prin învierea lor vin. Amin, amin, amin.

25-03/07-04-2001